

Трибуна молодих учених

УДК 343.163.083.1-051(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2025-1/13>**ВАДИ ЮРИДИЧНОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ У ПИТАННЯХ РЕАЛІЗАЦІЇ
ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА
ВИКОНУВАЧЕМ ЙОГО ОБОВ'ЯЗКИ****Шамринський Дмитро Олександрович,**

аспірант юридичного факультету

Волинського національного університету імені Лесі Українки

ORCID ID: 009-005-6968-1232

У статті досліджено проблемні аспекти реалізації процесуальних повноважень Генерального прокурора виконувачем його обов'язків. Акцентовано увагу на прогалинах, що виникають у правозастосовній практиці у зв'язку з відсутністю чіткого законодавчого механізму продовження встановленого законодавством строку виконання обов'язків Генерального прокурора після його завершення. Особливу увагу приділено аналізу положень Конституції України, Кримінального процесуального кодексу України, Закону України «Про прокуратуру», а також окремих Рішень Конституційного Суду України.

Охарактеризовано ситуацію, що склалася в Україні після звільнення з посади Генерального прокурора, коли обов'язки очільника усієї системи прокуратури тривалий час виконує його перший заступник без призначення нового Генерального прокурора. Констатовано, що такий стан справ породжує численні питання щодо легітимності процесуальних рішень, які приймаються виконувачем обов'язків, зокрема щодо можливості погодження ним проведення обшуків, затримання народних депутатів України, внесення відомостей до ЄРДР щодо окремих категорій осіб тощо. З огляду на це піддано аргументованій критиці зареєстрований у Верховній Раді України законопроект № 11175, який передбачає звуження повноважень виконувача обов'язків Генерального прокурора. Зроблено висновок, що ухвалення таких законодавчих змін становитиме загрозу ефективному функціонуванню прокуратури в умовах воєнного стану.

Обґрунтовано доцільність законодавчого врегулювання порядку призначення і строків виконання обов'язків Генерального прокурора, а також збереження за виконувачем значного обсягу процесуальних повноважень, оскільки є необхідність дотримання принципу інституційної безперервності органів прокуратури, зокрема у воєнний період, коли держава потребує ефективного функціонування усієї системи кримінальної юстиції. Важливо виробити єдиний підхід щодо обсягу повноважень виконувача обов'язків Генерального прокурора задля забезпечення стабільності правозастосування, збереження довіри до органів прокуратури та недопущення правового вакууму у правовому регулюванні означених питань.

Ключові слова: Генеральний прокурор, виконувач обов'язків Генерального прокурора, прокуратура, кримінальне провадження, процесуальні повноваження, досудове розслідування, процесуальне керівництво.

Shamrynskyi Oleksandr. Deficiencies in legal certainty regarding the exercise of the prosecutor general's procedural powers by an acting official

The article examines problematic aspects related to the exercise of the Prosecutor General's procedural powers by an acting official. The attention is focused on the gaps arising in law enforcement practice due to the lack of a clear legislative mechanism for extending the statutory term of office of the Prosecutor General after its expiration. Particular attention is paid to analyzing the provisions of the Constitution of Ukraine, the Criminal Procedure Code of Ukraine, the Law of Ukraine 'On the Prosecutor's Office', and certain decisions of the Constitutional Court of Ukraine.

The article characterizes the situation in Ukraine after the dismissal of the Prosecutor General when the duties of the head of the entire prosecution system are carried out by his First Deputy for a long time without the appointment of a new Prosecutor General. It is noted that this situation gives rise to numerous questions regarding the legitimacy of procedural decisions made by the acting official, in particular the possibility of approving searches, detention of Members of Parliament of Ukraine, entering information into the Unified Register of Pre-trial Investigations regarding certain categories of persons, etc. In light of this, the article provides a reasoned critique of the draft law No. 11175 registered in the Verkhovna Rada of Ukraine, which includes a narrowing of the powers of the acting Prosecutor General. The conclusion is drawn that the adoption of such legislative changes would pose a threat to the effective functioning of the prosecutor's office during martial law.

The article substantiates the advisability of legislative regulation of the procedure for appointment and terms of acting Prosecutor General, as well as retention of a significant scope of procedural powers. This necessity arises from the need to uphold the principle of institutional continuity in the prosecution system, particularly during wartime, when the state requires the efficient operation of the entire criminal justice system. It is important to develop a unified approach to the scope of powers of the acting Prosecutor General to ensure stability of law enforcement, to maintain confidence in the prosecution authorities and prevent a legal vacuum in the legal regulation of these issues.

Key words: Prosecutor General, acting Prosecutor General, prosecutor's office, criminal proceedings, procedural powers, pre-trial investigation, procedural guidance.

Одним із ключових державних інститутів залишається прокуратура України. Вона становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому Законом України «Про прокуратуру», здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави і яку очолює Генеральний прокурор.

Законодавець встановив особливий порядок призначення та звільнення з посади Генерального прокурора. Зокрема, відповідно до Конституції України Генеральний прокурор призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України за згодою Верховної Ради України (пункт 25 частини першої статті 85, пункт 11 частини першої статті 106, частина третя статті 131¹ Основного Закону України). Порядок призначення та звільнення Генерального прокурора деталізовано у статтях 40 і 42 Закону України «Про прокуратуру» [1], а також у ст. 212 Регламенту Верховної Ради України [2].

Указом Президента № 745/2024 від 31 жовтня 2024 року колишнього Генпрокурора Андрія Костіна було звільнено з цієї посади [3]. Згоду на це надала Верховна Рада України постановою від 29.10.2024 № 4041-IX [4]. Після цього Президентом України пропозиції до Верховної Ради України щодо погодження кандидатури на посаду Генерального прокурора не вносились.

На перший погляд, у цій ситуації нічого надзвичайного чи такого, що виходить за межі правового поля, немає, адже необхідність застосування такої правової конструкції як виконання обов'язків керівника чи працівника виникає чи не щодня як у роботі державних органів, так і підприємств, установ чи організацій незалежно від форм власності.

Відповідно до ч. 3 ст. 9 Закону «Про прокуратуру» у разі відсутності Генерального прокурора його повноваження здійснює перший заступник, а коли такого теж немає, – один із заступників. Утім, ця норма Закону не розмежовує види чи причини відсутності Генерального прокурора (у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, відрядженням, звільненням тощо).

Свою подальшу деталізацію наведена норма знайшла у Регламенті Офісу Генерального прокурора [5]. Так, у пункті 1.6 зазначено, що у разі відсутності Генерального прокурора у зв'язку із службовим відрядженням, відпусткою, тимчасовою непрацездатністю його повноваження відповідно до вимог ч. 3 ст. 9 Закону України «Про прокуратуру» здійснює перший заступник Генерального прокурора, а за відсутності першого заступника – один із заступників Генерального прокурора. Виконання повноважень Генерального прокурора вказаними посадовими особами оформлюється наказом, в якому зазнача-

ються підстави та строк, і може бути припинено достроково в такому ж порядку.

Також зазначено, що у разі відсутності Генерального прокурора у зв'язку із звільненням (відставкою) його обов'язки виконує перший заступник (а у разі його відсутності – заступник) на умовах та в порядку, передбачених Законом України від 10.12.1997 № 709/97-ВР «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України» [6]. У ньому зазначено, що у разі звільнення (відставки) особи, яку призначає на посаду за згодою Верховної ради України Президент України, у тому числі й Генерального прокурора, обов'язки звільненої особи тимчасово виконує перший заступник (а у разі його відсутності – заступник).

Втім, ця норма встановлює дві обов'язкові обставини щодо можливості виконання обов'язків: перший заступник чи заступник, у даному випадку Генерального прокурора, має бути «призначений конституційно легітимною особою», а тимчасовість виконання обов'язків обмежена строком «не більше одного місяця».

Зважаючи, що перший заступник Генерального прокурора у свій час був призначений Генеральним прокурором, який у свою чергу був призначений Президентом України за згодою Верховної Ради України, тобто легітимною особою, то з цією обставиною питань не виникає. Відтак перший заступник Генерального прокурора, пославшись на згаданий закон, видав Наказ № 1381ц від 31.10.2024, згідно з яким приступив до виконання обов'язків керівника з цього ж дня.

У той же час щодо другої обставини, а саме обмеження строком не більше одного місяця виконання обов'язків Генерального прокурора, виникає багато питань.

Зокрема, цей Закон встановив строк для внесення Президентом України пропозиції до Верховної Ради України щодо погодження кандидатури на посаду Генерального прокурора, – два тижня з дня звільнення особи, яка займала цю посаду. Також передбачено, що у разі незгоди Верховної Ради на призначення на посаду

запропонованої Президентом України кандидатури, останній не пізніше як у двотижневий строк вносить нову кандидатуру.

Згаданий Закон був предметом розгляду Конституційного Суду України, який у своєму Рішенні від 27.04.2000 № 7-рп/2000 у справі № 1-22/2000 зазначив, що прийняття цього Закону не є перевищенням повноважень Верховної Ради України, а впливає зі змісту зазначених статей Конституції України і не обмежує повноважень Президента України. Навпаки, законодавче врегулювання порядку тимчасового виконання обов'язків і призначення на посади, у тому числі Генерального прокурора України, треба розглядати як позитивний момент у правовому регулюванні організації цих органів та їх взаємодії з іншими органами державної влади, оскільки в цьому разі така деталізація спрямована на підвищення ефективності діяльності [7].

Однак ні вказаний закон, ні інше чинне законодавство України не передбачає будь-якого механізму продовження строку виконання обов'язків виконувачем обов'язків як Генерального прокурора, так і інших осіб, яких на посаду призначає Президент України за згодою Верховної Ради України, саме у випадках невнесення Президентом України відповідних пропозицій, що у свою чергу ставить під сумнів інституційну правоздатність виконувача обов'язки Генерального прокурора.

З іншої сторони, відповідно до ст. 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [8] повноваження органів прокуратури у період дії воєнного стану не можуть бути припинені. Конституційний Суд України у Рішенні від 18.02.2020 № 2-р/2020 виклав правову позицію щодо необхідності обов'язкового дотримання в державі принципу інституційної безперервності, який означає, що органи державної влади, встановлені Основним Законом України, продовжують функціонувати в інтересах Українського народу та реалізовувати свої повноваження, виконувати завдання і функції, визначені у Конституції України [9].

З огляду на викладене, коли місячний термін сплинув, а новий Генпрокурор не був призначений, задля можливості реалізації повноважень Генерального про-

курора, передусім в умовах правового режиму воєнного стану, отже і забезпечення безперервного функціонування органів прокуратури, виконувач обов'язків Генерального прокурора видав наказ від 29.11.2024 № 1454ц, в якому зазначив, що продовжує виконувати обов'язки Генерального прокурора.

Відтак упродовж останніх п'яти місяців обов'язки Генерального прокурора виконує його перший заступник, що породжує у юридичній спільноті дискусії щодо легітимності реалізації останнім повноважень Генерального прокурора – як адміністративних, так і процесуальних [10].

Так, можуть виникати питання щодо правомірності призначення виконувачем обов'язків Генерального прокурора прокурорів та звільнення їх з цих посад, щодо прийнятих ним рішень про застосування до прокурорів Офісу Генерального прокурора, прокурора обласної прокуратури дисциплінарного стягнення на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів тощо.

І найголовніше. Згадана вище прогалина в законодавстві щодо відсутності механізму чи правил продовження строку виконання обов'язків виконувачем обов'язків Генерального прокурора у випадках невнесення Президентом України відповідних пропозицій до Верховної Ради України може потягнути за собою ряд проблемних питань практичного застосування норм закону в частині реалізації виконувачем обов'язків Генерального прокурора процесуальних повноважень. Саме ця обставина може впливати на результат діяльності органів досудового розслідування, а ймовірно перевищення повноважень може ставити під сумнів законність прийнятих процесуальних рішень у кримінальному провадженні, насамперед щодо окремих суб'єктів кримінального правопорушення, починаючи від внесення відомостей в ЄРДР щодо них, погодження слідчих/процесуальних дій щодо них, так і притягнення останніх до кримінальної відповідальності чи закриття кримінального провадження; в частині подання апеляційної чи касаційної скарги, заяви про перегляд рішення за нововиявленими обставинами, погодження проведеного процесуальних дій на території

України працівниками Міжнародного кримінального суду тощо. Також це може призвести до негативних наслідків і для учасників кримінального провадження.

Більш того, на цей час у Верховній Раді України зареєстровано проєкт Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо ефективного здійснення повноважень Генерального прокурора» №11175 від 12.04.2024 [11]. Як зазначено у пояснювальній записці до нього, вказаний законопроект розроблено з метою ефективного керівництва системою органів прокуратури та виконання виключних повноважень Генерального прокурора самим очільником системи органів прокуратури України, належного виконання завдань кримінального провадження та зміцнення авторитету інституту Генерального прокурора.

Втім, цей законопроект викликає ряд зауважень, а запропоновані ним зміни фактично суперечать одна одній. Розглянемо їх детальніше.

Цим законопроектом пропонується, насамперед, внести зміни до ст. ст. 36, 480¹, 481, 482², 624 Кримінального процесуального кодексу України, якими особу, яка виконує обов'язки Генерального прокурора, фактично позбавити низки повноважень, передбачених згаданими статтями КПК України, залишивши їх лише за Генеральним прокурором. Зокрема, йдеться про повноваження щодо:

- подання апеляційної чи касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами;

- доручення здійснення досудового розслідування будь-якого кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування, у тому числі слідчому підрозділу вищого рівня в межах одного органу, у разі неефективного досудового розслідування або за наявності об'єктивних обставин, що унеможливають функціонування відповідного органу досудового розслідування чи здійснення ним досудового розслідування в умовах воєнного стану;

- внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомостей, що можуть свідчити про вчинення кримінального

правопорушення суддею Вищого антикорупційного суду або народним депутатом України;

- здійснення письмового повідомлення про підозру народному депутату України, кандидату у Президенти України, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Голові або іншому члену Рахункової палати, прокурору Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Директору або іншому працівнику Національного антикорупційного бюро України, заступникам Генерального прокурора, Голові Національного агентства з питань запобігання корупції, його заступнику, судді Вищого антикорупційного суду;

- погодження клопотання про дозвіл на затримання, обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту, обшук, порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, а також про застосування інших заходів, у тому числі негласних слідчих (розшукових) дій, що відповідно до закону обмежують права і свободи народного депутата України;

- погодження проведення процесуальних дій на території України працівниками Міжнародного кримінального суду тощо.

При цьому, згідно з нині діючими приписами ч. 4 ст. 36 КПК України, подавати апеляційну чи касаційну скарги, заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, крім Генерального прокурора, наразі уповноважені його перший заступник та заступники, заступник Генерального прокурора – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (особа, яка виконує його обов'язки), його перший заступник та заступник, керівник обласної прокуратури, його перший заступник та заступники; здійснити письмове повідомлення про підозру адвокату, депутату місцевої ради, депутату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільському, селищному, міському голові можуть Генеральний прокурор, його заступник, керівник обласної прокуратури в межах його повноважень (п. 1 ч. 1 ст. 481 КПК), народному депутату України, кандидату у Президенти України, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Голові або іншому члену Рахункової

палати, прокурору Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Директору або іншому працівнику Національного антикорупційного бюро України, заступникам Генерального прокурора, Голові Національного агентства з питань запобігання корупції, його заступнику – Генеральний прокурор (виконувач обов'язків Генерального прокурора) або заступник Генерального прокурора-керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (п. 2 ч. 1 ст. 481 КПК) тощо.

Водночас відомості, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення суддею Вищого антикорупційного суду або народним депутатом України, до Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться лише Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора). Те ж саме стосується проведення процесуальних дій на території України в порядку ч. 2 ст. 624 КПК, яке здійснюється виключно за погодженням з Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора) (ч. 1 ст. 480¹, ч. 1 ст. 482², ч. 2 ст. 624 КПК).

З наведеного випливає, що у разі ухвалення цього законопроекту, а відтак і позбавлення виконувача обов'язків Генерального прокурора відповідних повноважень (як це у ньому передбачається), у випадку звільнення Генерального прокурора (так, як ми маємо на даний час) чи його смерті, внесення відомостей до ЄРДР щодо окремих суб'єктів, здійснення процесуального керівництва, а відтак і досудового розслідування, судового розгляду в окремих категоріях кримінальних проваджень тощо буде просто унеможливлено до призначення нового Генерального прокурора.

Нелогічним виглядає ще й те, що одна й та сама особа, будучи першим заступником чи заступником Генерального прокурора, може виконувати повноваження, визначені ст. ст. 36, 481 КПК України, а після початку виконання обов'язків Генерального прокурора буде позбавлена такої можливості.

Також цим законопроектом пропонується внести зміни і до ч. 3 ст. 9 Закону України «Про прокуратуру», а саме передбачити виконання організаційно-розпорядчих повноважень Генерального про-

курора у разі його відсутності першим заступником Генерального прокурора, а в разі відсутності першого заступника – одним із заступників Генерального прокурора. Нагадаємо, що нині передбачено виконання виконувачем обов'язків Генерального прокурора його повноважень, до кола яких входять і організаційно-розпорядчі, і адміністративні, і процесуальні.

З викладеного слідує висновок, що автори законопроекту фактично пропонують виконувача обов'язків Генерального прокурора з однієї сторони позбавити окремих, а саме визначених ст. ст. 36, 480¹, 481, 482², 624 КПК України повноважень, а з іншої – усіх процесуальних повноважень, а тому запропоновані зміни жодним чином не зможуть сприяти належному виконанню завдань кримінального провадження та забезпечити зміцнення авторитету інституту Генерального прокурора.

Ситуацію, яка склалась з тривалим виконанням обов'язків Генерального прокурора, можна розглядати і як неузгодженість між двома нормами законодавчих актів, а саме ч. 3 ст. 9 Закону України «Про прокуратуру» та ст. 1 Закону України «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України».

Перша норма передбачає загальне правило виконання обов'язків Генерального прокурора у разі його відсутності його першим заступником, а у разі відсутності першого заступника – одним із заступників, а друга норма – тимчасове, але не більше одного місяця, виконання обов'язків особи, яку призначає на посаду Президент України за згодою Верховної Ради України, тобто і Генерального прокурора, у разі її звільнення – першим заступником (а у разі відсутності – заступником) цієї посадової особи.

На перший погляд саме з цієї позиції виглядало б раціональним застосування положень листа Міністерства юстиції України від 26.12.2008 № 758-0-2-08-19 «Щодо практики застосування норми права у випадку колізії». Зокрема, у разі існування неузгодженості між нормами, виданими одним і тим самим нормотвор-

чим органом, застосовується акт, виданий пізніше, навіть якщо акт прийнятий раніше не втратив чинності. Також Мінюст зазначив, що при розбіжності між загальним і спеціальним нормативно-правовим актом перевага надається спеціальному [12].

У даному випадку Закон України «Про прокуратуру», по-перше, прийнятий пізніше Закону України «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України», по-друге, його можна розглядати як загальний нормативно-правовий акт, а Закон України «Про прокуратуру» – як спеціальний.

Звертає на себе увагу те, що Закон України «Про прокуратуру» передбачає виконання обов'язків, КПК України – повноваження виконувача обов'язків Генерального прокурора, а в Законі України «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України» йдеться про тимчасове виконання обов'язків.

За таких обставин доцільним та нагальним вбачається встановлення на законодавчому рівні механізму чи порядку продовження строку виконання обов'язків виконувачем обов'язків як Генерального прокурора, так і інших осіб, яких на посаду призначає Президент України за згодою Верховної Ради України, у випадках невнесення Президентом України відповідних пропозицій до Верховної Ради України, або ж визначення порядку призначення, для прикладу Президентом України, виконуючого обов'язки таких посадових осіб.

Також, зважаючи на відсутність у державі упродовж тривалого часу Генерального прокурора, на нашу думку, потребує доопрацювання чинний КПК України в частині можливості реалізації виключних повноважень Генерального прокурора виконувачем його обов'язків, у тому числі й щодо можливості звернення останнім до слідчого судді під час досудового розслідування або до суду під час судового провадження із вмотивованим клопотанням про відсторонення

від посади Директора Національного антикорупційного бюро України у зв'язку з підозрою або обвинуваченням його у вчиненні злочину (ч. 3 ст. 154 КПК України), які на даний час виконувач обов'язків Генерального прокурора реалізовувати не має права.

Особливої гостроти ці питання набувають саме в умовах триваючої агресії російської федерації, коли неможливо допустити збоїв безперервного функціонування органів прокуратури, а відтак і виконання завдань кримінального провадження, у тому числі за формальних підстав.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про прокуратуру : Закон від 04.12.2014 № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
2. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10.02.2010 № 1861-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text>
3. Про звільнення А. Костіна з посади Генерального прокурора: Указ Президента від 31.10.2024. № 745/2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/745/2024#Text>
4. Про надання згоди на звільнення Президентом України Костіна А.Є. з посади Генерального прокурора: Постанова Верховної Ради України від 29.10.2024 № 4041-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4041-20#Text>
5. Про затвердження Регламенту Офісу Генерального прокурора: наказ Генерального прокурора від 22.02.2022 № 35. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0035905-22#Text>
6. Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або *Верховна Рада України* за поданням Президента України: Закон України від 10.12.1997 № 709/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/709/97-%D0%B2%D1%80#Text>
7. Рішення Конституційного Суду України від 27.04.2000 № 7-рп/2000 у справі № 1-22/2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-00#Text>
8. Про правовий режим воєнного стану: Закон України 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>
9. Рішення Конституційного Суду України від 18.02.2020 у справі № 2-р/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-20#Text>
10. Володимир Богатир. Т.в.о генпрокурора Хоменко порушив закон та сам продовжив собі повноваження, коли вони закінчились. Інформаційне агентство ADVOKAT POST, 10.12.2024 URL: <https://advokatpost.com/t-v-o-henprokurora-khomenko-porushyv-zakon-ta-sam-prodovzhyv-sobi-povnovazhennia-koly-vony-zakinchyls-advokat-bohatyr/>
11. Проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо ефективного здійснення повноважень Генерального прокурора» № 11175 від 12.04.2024. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/44016>
12. Щодо практики застосування норм права у випадку колізії: лист Міністерства юстиції України 26.12.2008 N 758-0-2-08-19. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0758323-08#Text>

REFERENCES:

1. Pro prokuraturu: Zakon vid 04.12.2014 № 1697-VII [Law of Ukraine «On the Prosecutor's Office» dated 04.12.2014 No. 1697-VII]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> [in Ukrainian]
2. Pro Rehlament Verkhovnoi Rady Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 10.02.2010 № 1861-VI. [Law of Ukraine «On the Rules of Procedure of the Verkhovna Rada of Ukraine» dated 10.02.2010 No. 1861-VI]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text> [in Ukrainian]
3. Pro zvilnennia A. Kostina z posady Heneralnoho prokurora: Ukaz Prezydenta vid 31.10.2024. №745/2024. [Presidential Decree «On dismissal of A. Kostin from the post of Prosecutor General» dated 31.10.2024. No. 745/2024]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/745/2024#Text> [in Ukrainian]

4. Pro nadannia zghody na zvilnennia Prezydentom Ukrainy Kostina A.Ie. z posady Heneralnoho prokurora: Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 29.10.2024 № 4041-IX. [Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine «On giving consent to the dismissal of A. Kostin from the post of Prosecutor General by the President of Ukraine» dated 29.10.2024 No. 4041-IX]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4041-20#Text> [in Ukrainian]

5. Pro zatverdzhennia Rehlamentu Ofisu Heneralnoho prokurora: nakaz Heneralnoho prokurora vid 22.02.2022 № 35. [Order of the Prosecutor General «On Approval of the Regulations of the Prosecutor General's Office» dated 22.02.2022 No. 35]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0035905-22#Text> [in Ukrainian]

6. Pro tymchasove vykonannia oboviazkiv posadovykh osib, yakykh pryznachaie na posadu za zghodoiu Verkhovnoi Rady Ukrainy Prezydent Ukrainy abo Verkhovna Rada Ukrainy za podanniam Prezydenta Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 10.12.1997 № 709/97-VR. [Law of Ukraine «On Temporary Performance of Duties of Officials Appointed to Office by the President of Ukraine with the Consent of the Verkhovna Rada of Ukraine or by the Verkhovna Rada of Ukraine upon the Proposal of the President of Ukraine» dated 10.12.1997 No. 709/97-VR]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/709/97-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian]

7. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy vid 27.04.2000 № 7-rp/2000 u spravi № 1-22/2000. [Decision of the Constitutional Court of Ukraine dated 27.04.2000 No.7-rp/2000 in case № 1-22/2000]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-00#Text> [in Ukrainian]

8. Pro pravovyi rezhym voiennoho stanu: Zakon Ukrainy 12.05.2015 № 389-VIII. [Law of Ukraine «On the legal regime of martial law» dated 12.05.2015 No. 389-VIII]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> [in Ukrainian]

9. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy vid 18.02.2020 u spravi № 2-r/2020. [Decision of the Constitutional Court of Ukraine dated 18.02.2020 in case No. 2-p/2020]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-20#Text> [in Ukrainian]

10. Bohatyр, V. (2024) T.v.o henprokurora Khomenko porushyv zakon ta sam prodovzhyv sobi povnovazhennia, koly vony zakinchylis. [Acting Prosecutor General Khomenko violated the law and extended his powers when they expired]. Informatsiine ahentstvo ADVOKAT POST. Retrieved from <https://advokatpost.com/t-v-o-henprokurora-khomenko-porushyv-zakon-ta-sam-prodovzhyv-sobi-povnovazhennia-koly-vony-zakinchylis-advokat-bohatyr/> [in Ukrainian]

11. Proiekt Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy ta inshykh zakonodavchykh aktiv shchodo efektyvnoho zdiisnennia povnovazhen Heneralnoho prokurora» № 11175 vid 12.04.2024. [Draft Law of Ukraine "On Amendments to the Criminal Procedure Code of Ukraine and Other Legislative Acts on the Effective Exercise of the Powers of the Prosecutor General" No. 11175 dated 12.04.2024]. Retrieved from <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/44016> [in Ukrainian]

12. Shchodo praktyky zastosuvannia norm prava u vypadku kolizii: lyst Ministerstva yustytisii Ukrainy 26.12.2008 No. 758-0-2-08-19 [On the practice of applying the rules of law in case of conflict: Letter of the Ministry of Justice of Ukraine of 26.12.2008 N 758-0-2-08-19]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0758323-08#Text> [in Ukrainian]